

ЩЕРБИНА Кіра,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

РЕЗВОРОВИЧ Кристина,

кандидат юридичних наук, завідувач
кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

НАЦІОНАЛЬНІ ДОКУМЕНТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ

Політика гендерної рівності в Україні заснована на загально визнаних міжнародних нормах та закріплена у низці документів: Загальної декларації прав людини, Конвенції ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації жінок та Міжнародному Пакті про громадянські та політичні права, Конвенції Міжнародної організації праці № 156 про рівне поводження та рівні можливості для трудящих чоловіків та жінок, рекомендаціях Ради Європи, документах Четвертої Всесвітньої конференції з розширення прав та можливостей жінок: Пекінська платформа дій (Пекін, 1995) та Резолюції Генеральної Асамблеї ООН № 1325 "Жінки, мир та безпека".

Рівність між жінками та чоловіками в Україні гарантується основним законом держави. Конституція України встановлює, що кожен громадянин суспільства має весь комплекс соціально-економічних, політичних та особистих прав і свобод. Ці засади регламентовані в інших статтях Конституції та законодавстві України, вона також передбачає гарантії забезпечення цих прав, включаючи рівні можливості для жінок та чоловіків у цивільно-політичній діяльності, освіті, професійній підготовці, праці та її оплаті; здійснення спеціальних заходів щодо охорони праці та здоров'я жінок; запровадження пенсійного забезпечення; створення умов, що дозволяють жінкам поєднувати роботу та материнство; правовий захист, матеріальну та моральну підтримку материнства та дитинства, включаючи оплачувану відпустку та інші пільги для вагітних жінок та матерів. На конференціях ООН з розширення прав та можливостей жінок розробляються важливі документи з прав жінок та створення керівних принципів жіночої політики.

Відповідно до Конституції України, жінки та чоловіки мають рівні права на охорону життя та здоров'я (ст. 27), на охорону здоров'я та медичну

допомогу (ст. 49), на відпочинок та соціальний захист (ст. 45, 46), на працю та вільний вибір роботи (ст. 43). Держава вживає необхідних заходів для ліквідації дискримінації щодо жінок у сфері зайнятості з метою забезпечення їх рівності з чоловіками. Розширення гарантії права на недискримінаційне працевлаштування міститься у статті 22 Кодексу законів про працю України, яка забороняє необґрунтовану відмову у прийнятті на роботу, а також будь-яке пряме чи опосередковане обмеження прав або створення прямих чи непрямих незручностей при прийнятті на роботу. Правові, економічні та організаційні засади зайнятості, її захист від безробіття, а також спеціальні гарантії держави у реалізації права людей на працю закріплені у Законі України "Про зайнятість населення". Існують і інші законодавчі акти, що встановлюють принцип рівних прав для людей із різним статусом.

Проблема рівності на початку XXI століття виходить за межі законодавчого закріплення рівності і вимагає її гарантії для досягнення цих можливостей. Рівність прав - це не самоціль, а необхідна умова для незалежного здійснення прав кожної людини, незалежно від статусу, що відображено у ширшому визначенні категорії "рівність" та правовому принципі "рівності можливостей". Рівність означає, що всі, незалежно від статусу, раси чи здібностей, мають рівні можливості скористатися позитивними результатами прийнятого політичного курсу. Оскільки принцип рівності можливостей не відображено у чинному українському законодавстві, потрібно було б створити окремий закон - Закон про забезпечення рівних прав та можливостей, який мав скасувати декларативні положення Конституції України, які вже проголошували рівність їх прав.

Наприкінці своєї роботи я наголошую, що відсутність захисту та поваги до прав жінок у випадках насильства по відношенню до жінок вже давно є проблемою, яка викликає занепокоєння у всіх державах, і потребує вирішення. З часу Найробіської конференції значно розширилися знання про причини та наслідки цього явища, а також про його поширеність та заходи боротьби з ним. Низький соціальний та економічний статус жінок може бути як причиною, так і наслідком насильства стосовно жінок.

Список використаних джерел:

1. Максименко В. М. Гендерна рівність. 2018. № 3. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/NT0852>.
2. Герасім О. Л. Жінки в поліції. 2015. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/JH0VJ00A>.
3. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу: постанова Верховної Ради України від 10.07.2018 р. № 8584.
4. Конституція України : станом на 1 верес. 2016 р. / Верховна Рада України.